

وال استریت ژورنال: حفاری های نفتی آمریکا جهان را تغییر می دهد

[ad_1]

به گزارش روز سه شنبه روابط عمومی گروه تجاری ققنوس از وال استریت ژورنال، مهمترین خبر سیاست جهانی در این ماه مربوط به دیپلماسی نیست. بزرگتر از برگزیت و مهمتر از توفان های توئیتری رئیس جمهور این است که همزمان با کاهش قیمت انرژی، انقلاب 'شل' آمریکا (نفت و گاز از منابع سنگی) به سرعت در حال تغییر شکل در توازن جهانی قدرت است.

تا این اواخر، ناظران انتظار داشتند که تولید انرژی آمریکا به رکورد برسد، فقدان ظرفیت خط لوله انتظار می رفت که تا سال 2020 تولید از حوضه نفتی 'پرمیان' را محدود سازد. اما در عوض، شرکتها راهی برای استفاده کارآمدتر از خطوط لوله موجود پیدا کردند و خطوط لوله جدید سریعتر از انتظار ساخته شدند. انتظار می رود که تولید نفت خام آمریکا در سال 2019 بطور میانگین

روزانه 12.1 میلیون بشکه باشد که نسبت به سال 2017 معادل 28 درصد افزایش نشان می دهد . افزایش تولید موجب آشفتگی در بازارهای جهانی انرژی شده است.

بزرگترین بازنده ایران است. 'شل' از مدتها پیش به ایران ضربه زده است. مزایای اقتصادی که ایران امیدوار بود از توافق هسته ای به دست بیاورد، به علت کاهش شدید نفت در سال 2016 بی اثر شد. افزایش تولید آمریکا اعمال تحریم های شدید علیه ایران بدون ریسک افزایش شدید قیمت انرژی را آسان تر کرد. قیمت های پایین همچنین موجب کاهش درآمد نفتی ایران می شود.

بازنده بزرگ بعدی روسیه است. نفت یکی از منابع درآمد اصلی برای کرملین است. شکوفایی صنعت 'شل' نه تنها جیب ولادیمیر پوتین را خالی می کند بلکه به استراتژی سیاست خارجی او نیز حمله می کند.

روسیه خواستار کنترل بهای جهانی نفت است و از این قدرت برای تقویت وزن دیپلماتیک استفاده می کند. پوتین دو راه برای تاثیرگذاری بر قیمت نفت دارد. راه اول افزایش تنشهای ژئوپولتیک است اگر تهدید اوکراین یا بمباران سوریه موجب ترس معامله گران بازار و افزایش قیمت انرژی شود روسیه بهتر می تواند با اروپا و آمریکا مذاکره کند.

دومین راهکار پوتین همکاری با سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) در زمینه تعیین قیمتها است. ایجاد رابطه نزدیکتر با عربستان در ارتباط با منفعت مشترک در افزایش بهای نفت ممکن است روابط عربستان با آمریکا را سست کند و موجب قراردادهای تجاری و تسلیحاتی عربستان با کرملین شود.

صنعت 'شل' هر دوی این رویکردهای روسیه را مختل می سازد. با فراوانی تولید، بازارهای انرژی می توانند شوکهای ژئوپولتیک را نادیده بگیرند . افزایش تولید نفت و گاز روسیه همچنین مزایای همکاری اوپک - روسیه را برای هر دو طرف کاهش می دهد. روسیه و اوپک می توانند با کاهش تولید قیمت را بالا ببرند اما این کار موجب می شود که حفاری های جدید برای شرکتهای آمریکایی سودآورتر شود. کاهش قیمت برای از بین بردن نیز جواب نمی دهد. به لطف فشارهای گذشته اوپک و نوآوریهای ناشی از آن در صنعت، بسیاری از چاههای نفتی در تگزاس غربی حتی با بهای بشکه ای 30 دلار نیز به صرفه است. این قیمتی نیست که روسیه بتواند قبول کند.

موفقیت تازه آمریکا در صنعت شل همچنین خبری برای شیخ نشینهای خلیج فارس است. با کاهش درآمد آنها ، کنترل این کشورها بر قیمت جهانی نفت و همچنین توانایی آنها برای تامین مالی جنبش های اسلامی کاهش می یابد. در همین حال اهمیت این کشورها از نگاه آمریکا به

تدریج از بین می رود در حالی که وابستگی نظامی آنها به آمریکا و حتی اسرائیل بیشتر می شود. کاهش قیمت انرژی همچنین موجب تقویت موضع آمریکا در برابر کشورهای نزدیکتری مانند ونزوئلا می شود. اروپا نیز از کاهش قیمت انرژی سود می برد و این مساله بخصوص موجب آسودگی رئیس جمهور فرانسه است که دولتش در این هفته با اعتراضات بر سر قیمت سوخت رو به رو شد. از سوی دیگر، انرژی شل بطور کامل هم برای آمریکا خوب نیست زیرا اقتصاد تولیدی چین از کاهش قیمت انرژی سود می برد. در جهانی با قیمت پایین انرژی، پکن در موقعیت بهتری برای تحمل جنگ تجاری با آمریکا است. ترکیه نیز قیمت های پایین سود می برد.
اروپام**1078**1590

انتهای پیام /*

[ad_2]